

TORONYIRÁNY

XVI. 42.

2022. október 16.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 29. vasárnap A Missziók vasárnapja

Október 18. Szent Lukács evangélista

Ritka emberi tulajdonság az állhatatosság. Tudunk lángolni, talán kivételes esetekben még nehéz és nagy tetteket is végrehajtani. Tudunk hirtelen lelkesedni az igazságért, de ha őszinte lelkiismeret-vizsgálatot tartunk, beláthatjuk, hogy életünk szinte teljes egészében szalmaláng-sorozat, nem pedig hűség és következetes magatartás a hitben. Lépten-nyomon éreznünk kell az ellentmondásra és bűnre hajló természetünk gyöngeségeit, akkor is, midőn Krisztust követjük. A következetesség, a hűség és az állhatatosság a hitben: egész életre szóló program a keresztényeknek.

Ezért buzdít a mai liturgia – a liturgikus év végéhez, a számadáshoz közeledve –, hűségre, kitartásra és állhatatosságra. Az állhatatos imádság győzelmet arat, mert ez a legerősebb kifejezése és jele bizalmunknak, amikor segítségre szorulunk. A megismert jóban és a meggyőződéses hitben való kitartás a krisztusi tökéletesség és a hivatásbeli munka biztosítéka.) Eszkatologikus szempontból nézve pedig az állhatatosság a végső isteni igazságtevés reményének a záloga.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Kiv 17,8-13** A választott nép Mózes közbenjáró imájának segítségével legyőzi az amalekitákat.
- 2Tim 3,14-4,2** Pál apostol arra kéri Timóteust, hogy a szentírásból merítve tegyen tanúságot minden körülmény között az evangéliumról, érveljen, intsen és buzdítson nagy türelemmel és hozzáértéssel.
- Lk 18,1-8** Jézus egy példabeszéddel buzdít az Isten iránti bizalomra és a kitartó imára.

Példabeszéd az igazságtalan bíróról

A szakasz elején található bevezető mondat, amely Lukács szerkesztői tevékenységének az eredménye, világossá teszi, hogy mi volt az evangélista szándéka, amikor a példabeszédet evangéliumába felvette: az állandó imára akart vele buzdítani. A tulajdonképpeni példabeszédet a 2-5. versek tartalmazzák. A 6-8. versekben olvasható az alkalmazás, amely nem egészen egységes. Többszöri átdolgozásra lehet benne következtetni. Különösen is feltűnő a záró kérdés a 8b versben, amelyet a biblikusok általános véleménye szerint Lukács iktatott be a jelenlegi helyére. Mivel a kérdésben az Emberfia eljövételéről van szó, sokan valószínűnek tartják, hogy eredetileg inkább a 17,22-37 egységben megőrzött eszkatologikus beszéd része lehetett. A szakasz végső, kánoni formájában a záró kérdés a bevezető mondatot erősíti meg. A keresztényeknek „szüntelen” imádkozniuk kell (1. v.), s ezzel kell kifejezésre juttatniuk „hitüket” (8b v.), amellyel az Emberfia eljövételére készülnek. A 7-8a versekben ősegyházi problémákra (üldöztetés, parúzia késése) érezhető utalás. Az ősegyház tehát saját életére alkalmazta a példabeszédet. Afelől természetesen nem lehet kétségünk, hogy a példabeszéd és annak első alkalmazása – az igazságtalan bírós és Isten párhuzamba állítása – Jézustól származik.

Az evangélista által szerkesztett bevezető mondat tudunkra adja, hogy a következő példabeszéd, úgy, mint az előző eszkatologikus beszéd, a tanítványoknak szól. A bevezetés által Lukács előzetes útmutatást is ad a példabeszéd értelmezéséhez: jelzi, hogy Jézus történetét az állandó imára való buzdításként kell felfognunk.

A példabeszédben Jézus először egy bírót mutat be, akire a teljes gátlástalanság a jellemző: sem Istent nem féli, sem az emberekre nincs tekintettel. A bíróról ezenkívül csak azt tudjuk meg, hogy az egyik, közelebről meg nem határozott városban él. A példabeszéd másik szereplője egy özvegyasszony. Az Ószövetségben az özvegyek az idegenek és az árvák mellett a társadalom legkiszolgáltatottabb személyeiként jelennek meg,

akiknek a jogait gyakran semmibe veszik (vö. Kiv 22,22-24; MTörv 10,18; 24,17; Jer 22,3). A példabeszédben szereplő özvegy a 2. versben említett „igazságtalan” bírótól kéri jogának érvényesítését. Jézus nem mondja meg, hogy konkrétan milyen ügyről is van szó. Mivel egyedi bírók a hivatalos bíróságokkal szemben magánügyekkel, főleg pénzügyi vitákkal foglalkoztak, feltételezhetjük, hogy az asszony a jogos örökség kifizetését, vagy valamilyen adósság visszaszolgáltatását szeretne volna a bírón keresztül elérni.

A bíró huzamosabb ideig egyáltalán nem foglalkozik az ügygel. Ez a 2. versben olvasható bemutatás után egyáltalán nem meglepő, hiszen olyan személyként ismertük meg őt, aki kizárólag csak ön maga érdekeit tartja szem előtt, s ezért működését nem az önzetlenség és a kiszolgáltatottak védelme határozza meg. A hosszabb elutasító hozzáállás után azonban végül mégis teljesíti a kérést. Mindezt ő maga indokolja meg monológ formájában. Először megismétli a jellemzést, amelyet korábban az elbeszélésekben olvastunk róla (2. v.), s amelyet most ő maga is bűnbánat legkisebb jele nélkül megerősít. Majd kijelenti, hogy a jogszolgáltatásra azért kerül sor, mert az özvegyasszony a folytonos zaklatásával terhére van. A mondat végén szereplő ige görög formája a „hüpopiadzó” igének a ragozott alakja. Jelentése szó szerint: „szem alá (= arcul) ütni”. Ha ezen eredeti jelentést vesszük alapul szövegünkben is, akkor a bíró arra utal, hogy az asszony a tettelegességtől sem riad vissza, s ez a határozottság készíteti őt az igazságszolgáltatásra. Az ígét azonban átvitt értelemben – „zaklatni” jelentéssel – is fel lehet fogni: az asszony egyszerűen nem hagy békét a bírónak, aki végül is kényszerűségből eleget tesz kérelmének.

A példabeszédet követi az alkalmazás a 6. verstől kezdődően. Ezt Lukács új bevezető mondatokkal jelzi. Jézus, mint Úr, az „igazságtalan” bíróra irányítja a figyelmet. A példabeszéd tanítása tehát a bíró szavaiból következtethető ki. A következtetés a zsidóknál ismert „kisebbről a nagyobbra” formában történik. Ha már egy igazságtalan, Istent és embert semmibe vevő bíró a kitartó és állhatatos kérés következtében igazságot szolgáltat, mennyivel inkább megteszi ezt az Isten, aki a tanítványok Atyja. Furcsának tűnhet, hogy Jézus Istent egy igazságtalan bíróval hozza összefüggésbe. Látni kell azonban, hogy a kettejük közötti párhuzam ellentétes jellegű. Éppen ezen az ellentétén van a hangsúly. Ha az állhatatosság már egy erkölcstelen emberrel szemben eredményre vezet, akkor mennyivel inkább az Istennel szemben, aki nem kényszerből, hanem szeretetből teljesíti a kérést. Az „éjjel-nappal” történő kiáltásban a keresztények üldözött helyzetére láthatunk utalást. A szorongatott helyzetben úgy tűnhet, hogy Isten hallgat, és nem lép közbe választottai védelmében. Lukács a példabeszéddel biztatást akar adni nekik: ne csüggedjenek, és ne gyöngüljön az Istenbe vetett bizalmuk. Az isteni igazságszolgáltatás nem fog elmaradni.

A szakasz kérdéssel zárul, amely új szemponttal egészíti ki a példabeszéd alkalmazását. Az előző mondatok arról biztosították a különféle megpróbáltatásokat elszenvedő keresztényeket, hogy Isten nemsokára közbelép és igazságot szolgáltat. A záró kérdés ezzel szemben a tanítványok feladatára irányítja a figyelmet: az Emberfia eljövételét élő hittel kell várniuk. A hit a szövegfüggésben nem jelenthet mást, mint állhatatos és kitartó imát. Ahogy a bevezető mondat, úgy a záró kérdés is az állhatatosság szemszögéből értelmezi a példabeszédet. A kérdés a 17,22-37 szakaszban található eszkatologikus beszéd alaptémáját veszi fel ismét. A keresztényeknek késznek kell lenniük az Emberfia fogadására, akinek az eljövetele a végső igazságszolgáltatást jelenti majd számukra.

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (11.)

SZEMBEN A CSALÁDI SZERETETTEL

Az első „befizetés” az udvariasság. Az apró, jelentéktelennek látszó dolgoknak nagy értéke van. A kölcsönös egyetértés alapköve lehet a tudatos, udvarias gesztus vagy egy baráti szó: „Néha, amikor a szobámba lépek, látom, hogy rendet rakott valaki. Az ágyon pár sor: »Puszil a tündéreké!« Tudom, hogy édesanyám tette. Érezte, hogy gondban vagyok. Amikor a szobába lépek, csak ennyit mondok: »Köszönöm! Köszönöm!«” - írja egy fiú.

Az is előfordul, hogy valakire mosnak, főznek és takarítanak utána anélkül, hogy egyszer is azt mondaná: „Köszönöm szépen!” Csodákat művelhet egy egyszerű kérdés, amit tett követ: „Mondd, drágám, tudok valamit segíteni?”

Az udvariasságnak ezer formája van. A férj és a feleség nyugodtan letörölheti a port a „romantikus szertartásokról”: apró jókívánások, egy csokor virág, egy doboz édesség, egy szívélyes ölelés nem csak Karácsonykor vagy közös CD hallgatás alkalmával. Amikor beszélnek, nyugodtan egymás szemébe nézhetnek. Az is dicséretes, ha nem vágnak bele egymás szavába vagy nem fejezik be a mondatot egymás helyett és segítenek a házimunkában egymásnak. Ha telefonon beszélnek egymással, zárják a beszélgetést egy „szeretlek”-kel.

A gyermeknek is szüksége van apró kikapcsolódásra vagy egy-egy ajándékra. Egy kis kényeztetés soha nem árt. Arra kell törekedni, hogy mindez tettetés nélküli legyen és szinte a „levegőben lógjon”. A továbbéléshez szükséges, hogy érzelmi támogatást kapjunk. Erre rengeteg lehetőség van.

Ne felejtsetek, hogy „szeretni” cselekvést jelentő szó. Nagyon egyszerű siránkozni: „Nálunk megszűnt a szeretet”. A szeretet feltételezi az akaratot. A szeretet az érzelm gyümölcse és gyökere a „szeretni” szó. A szeretet tud hallgatni, megérteni, értékelni és tiszteletben tartani. Olyan módszert kell alkalmazni, hogy a család érezze, hogy mindennap erősebbé válik az egymás iránti kötődés.

A gyerekek kivétel nélkül igénylik, hogy segítsék, támogassák őket. Így erősödik az öntudatuk. A fegyelem azt jelenti, hogy felelősen viselkedünk és megértjük másnak a jogos igényeit. A dicséret az emberi lét egyik alapfeltétele. Ha hiányzik, elmarad az igyekezet. „Jól áll rajtad ez a ruha.” „Finom ebéd volt.” „Pótolhatatlan vagy”. Képzeldétek, milyen jól esik, ha valaki karon fog vagy átölel. A gyerekeknél ez még érezhetőbb. Nem kell túlozni sem a dicsérettel, de nem is szabad elhanyagolni azt. Nem elég gondolni, ki is kell mondani.

Tudjatok bocsánatot kérni. Sokan úgy vélik, hogy ez aláássa a tekintélyt: nem így van. Ez a gyermek iránti tiszteletet bizonyítja. Ha a szülők bocsánatot kérnek, elismerik, hogy mindenki hibázhat és nincsen benne semmi rossz, ha valaki ezt be is ismeri.

Vizsgáljátok meg gyakran a családi szeretet „bankbetétjét”. Törekedjetez arra, hogy ne legyen soha hiány. Ha valami hiányt észlelnétek, legyen mindig „tartalék”, ami kisegít.

SZERETNI A SZEMEKKEL IS LEHET

Napjaink emberére jellemző, hogy a sok rohanás közben már nem is tud kommunikálni. Internet, e-mail, mobiltelefon mindent a háttérbe szorít. Egyre inkább feledésbe megy a szemmel küldött üzenet.

A családban kihalt az „egymásra nézés” vonzó ereje. Egy statisztika állítja, hogy a szülő a serdülőkorban lévő gyermekével naponta alig 10-12 percet foglalkozik.

Gyakran előfordul az is, hogy a különböző esti elfoglaltságok miatt a családtagok nem vacsoráznak együtt, nem is beszélve a tévénézésről. A 12 percből legalább 10 perc a „parancsosztás” vagy az előző nap eseményeinek kiértékelése. A maradék 2 perccel meg nem lehet sokat kezdeni.

Így jobban megértjük a megszokottá vált téves imádságot: „Uram, add, hogy tévé lehessek, így apám és anyám is többet néznek rám”. Látás útján akkor jön létre kapcsolat, ha egymás szemébe nézünk. Sok ember fel sem fogja, hogy ez milyen fontos. Pedig mindenki ismeri a kellemetlen érzést, amikor beszéd közben a partnerek máshová néznek és nem egymásra. Az ember igényli, hogy észrevegyék. A ruhának is figyelemfelkeltő ereje van: magára vonja a tekinteteket. A fiatalok sokszor idétlenkednek. Nem rosszaságból, hanem a figyelmet akarják magukra vonni: „Nézzetek már ide!”

A szem nemcsak üzen, hanem szeretet is. Ezt a gyerekek tudják és gyakorolják is. Amikor a tekintetük szeretetteljesen találkozik, minden rendben van. A szem a szeretetet is ki tudja fejezni. A szerelmesek ezt különösen érzik. Ismerjük a mondást: A szülő tekintete szeretet, figyelem, elismerés és érdeklődés. Értékek forrása, erkölcsi erő és érzelmi fejlődés. Egy gyerek mindent „belead”, ha a szülők figyelik. Sajnos sok szülő erre nem fordít időt és elfelejti, hogy „rájuk kell nézni”.

Nagy hiba, ha a szülők csak akkor emelik baljós tekintetüket a gyerekekre, amikor valamiért meg akarják róni őket. A „sanda” tekintet nem jó. Mindannyian érezzük: egy parancsot vagy óhajt könnyebben adunk vagy fogadunk, ha egymás szemébe nézünk.

Amikor elhangzik a vészjósló felszólítás: „Nézz a szemembe, ha velem beszélsz”, utána biztosan egy olyan tekintet következik, amelyet senki nem kíván. A gyerek azonnal valami kapálódzó, ösztönszerű védekezési formát vesz fel, amikor a szülő ezt a negatív tekintetet veti rá. Elutasító lesz a magatartása.

Ha csak akkor nézünk a gyerekekre, ha valami rosszat tettek, vagy hisztiznek, még inkább növelik a feszültséget, különösen, ha a gyerek határozottabb egyéniség.

A gyerek még inkább kimutatja ellenállását, ha az édesanya, de különösen az édesapa nem vet rá egy szerető pillantást.

Helytelenül büntetjük a gyermeket, ha tudatosan nem nézünk rá. Bármilyen nagy fájdalmat elvisel, de azt nehezen, ha még egy tekintetre sem méltatják. Elhagyatottnak, áldozatnak véli magát, és joggal. A tekintet továbbítja a szeretetet.

Az egyik iskolában Karácsony előtt a tanár a következő mondatot olvasta fel egy könyv borítójáról: „Ha az ünnepek alatt senki nem fog rám nézni, elszököm hazulról”. Akire nem néz senki, úgy érzi, hiába él.

A gyerekeknek egy életre meg kell tanítani, hogy mennyire fontos a tekintet. Az érzelem ébresztése, fejlesztése nem elhanyagolandó. Mi teszi az egyik gyermeket vonzóvá vagy éppen az ellenkezőjévé? Más szavakkal, mi a rokonszenvenesség alapja? Minden további nélkül igaz: egy barátságos tekintet és egy mosolygó arc. Az ilyen gyereket szeretik a szülők, a nevelők, a rokonok és a barátok is. Úgy is mondjuk: „jó nevelt” vagy „jópofa”.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Mélység-üzenettel – P. Szabó Ferenc emlékezete

Derű, közvetlenség, realitás és folytonos készség az erénye, ha valami jóért okosan kell tenni.

Hazai táj bocsátotta útjára, hűségét az Istennek adta: szerzetesi fogadalma lett mindenre aranypecsét...

Így köszöntöm őt - a csillagok alatt vezet esti sétám, és idézem felejthetetlen verssorát: „Szerelmed aggódva ringatott / szilárd tenyereden.” Istenhez szóló imádsága ez a költőnek, akit olyan sugallatok érintenek meg, melyek ifjúságától átszövik a gondolat-érzést, ha már elkötelezte magát: teljes életét.

Megjárta Európát, együtt volt, van szellemével, mindazokkal, akik a keresztény kontinens fénycsóvái, és akkor is azok, ha mindenféle szürke ideológiák rajzolják (firkálják) tele a firmamentumot.

Ő sohasem cserél tollat, sohasem ölt más színű köpenyt, az a vándor volt odakinn is, aki benső tájak: magyar ég csillagzatában kereste a fölfénylő pontot – a tiszta hatást, hogy meghúzhassa az egyenes vonalat a rengeteg-pusztaságban, eligazítson a messzebb látásban a hit lámpásával. Pascal és Ágoston hányszor ad tanácsot neki, ha csak verseit is olvassuk: „Kik vagyunk? Honnan hová? / tengerfenéken csillagok között / keressük helyünk a mindenségben / nyugalmat nem lel szívünk / mely maga is mély örvény / s a másik mélységnek kiált.”

Ma és mindig ez a kérdése az embernek (hívőnek nem hívőnek), hiszen az első érintettség aranyát kapja szívébe, hogyné aggódna tehát az örök Szeretet, hogy mi lesz örökségével...

Nehéz kort élünk, egyre nyugtalanítóbb napokat, egyre nagyobb a szükség, hogy elhangozzék az egyértelmű felhívás, a lélekre írt válasz „minden körülményben”:

Magadba mélyedj!

a benti végtelenben

a Jelenlétet megleled

ott vár ott hív és szeret

a szilárd központ – Istened

Manapság inkább arra a másik központra figyel sok önmagával elfoglalt halandó, mely másféle születést ígér – kizárva a Szeretet áldozatát. P. Szabó Ferenc mindegyik sora a mélység üzenete, a szellemé. Ezt kereste-keresi évtizedek óta, ezt ajánlja az olvasónak, a hallgatónak, aki katedrának, előadástermek miliőiben figyel rá, és komolyan veszi a halhatatlan Isten teremtésben föllelhető igazságát.

Kapuban áll most költő, teológus, a magas műveltségű jezsuita szerzetes, szól és várakozik, tanít és barátságok hídját építi továbbra, hogy a múlhatatlan szépség el ne tűnjék a viharzónákban: „Ne fordulj kifelé kergén bután / kíváncsian kutatva kérész szépségek után.” Ez szándéka, keresztény minőségben.

Legyen őrzője az egyetlen Központra kapujának!

† Tóth Sándor

hírek információk

A katolikus egyházban több évtizedes hagyomány október hónap folyamán a missziós gondolat tudatosítása. Az idén október 16-a a missziók világnapja, mely alkalom arra is, hogy az egyház tagjai adományokkal is segítsék a missziós munkát. Ezért a mai, vasárnapi perselyadományokat minden katolikus templomban a missziók javára továbbítják.

A Békés Megyei Kormányhivatal és a Gál Ferenc Egyetem második alkalommal rendezi közös jótékonyági futóversenyét a mai vasárnapon Békéscsabán. A verseny célja, hogy felhívja a figyelmet az egészséges életmód fontosságára, a sport közösségépítő erejére, az összefogás és a jótékonykodás fontosságára. A futóversenyt, mely 9.30 órakor a gyermekek vetélkedésével kezdődik, a Polgármesteri Hivatal előtti téren rendezik. A nevezési díjakból és a versenyen gyűjtött adományokból az ÁGOTA® Alapítvány állami gondoskodásban élő gyermekekért végzett munkáját támogatják.

Bednarik Anasztázia orgonaművész koncertjére várják a komolyzene iránt érdeklődőket október 18-án, kedden 19.00 órára az alsóvárosi Havas Boldogasszony templomba (Mátyás király tér 26.). A hangversenyre a belépés díjtalan.

Különleges koncerttel kezdődik a Filharmónia Magyarország idei Orgonabérlés sorozata Szegeden. Október 19-én, szerdán 19.30 órakor Miklósa Erika Kossuth-díjas koloratúrszoprán énekművész és Szamosi Szabolcs Liszt Ferenc-díjas orgonaművész közös hangversenyt ad a Dómban, melynek során elhangzik Schubert: Ave Maria, Andrew Lloyd Webber: Requiem – Pie Jesu, Tolcsvay: Magyar Mise – Sanctus vagy Mendelssohn: f-moll orgonaszónáta. Jegyek és bérletek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint a jegymester.hu oldalon.

Orgonáról orgona mellől címmel október 20-án, csütörtökön 19 órától interaktív előadást tart a Székesegyház Angster-orgonájáról Nagy Péter, a Dóm kántora, orgonaművésze. A hely befogadóképessége korlátozott (max. 30 fő), ezért a program regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a kantor@szegedidom.hu e-mail címen lehet.

Makó Város Önkormányzata az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére október 22-én, szombaton 17 órakor ünnepi megemlékezést tart a Csanád vezér téri kopjafánál. Beszédet mond Horváth Attila alkotmánybíró, a hősökért ünnepi imádságot mond Kiss-Rigó László püspök.

A felsővárosi Szent Miklós Plébánia szervezésében minden hónap negyedik vasárnapján, 11 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó hívó, önkéntes fiatalokat a cserkészek miséjére. A következő alkalom október 23-án lesz a Szent Miklós templomban.

Nemzeti ünnepünkön, október 23-án a Székesegyházban a 18 órakor kezdődő szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Október 23-án, nemzeti ünnepünkön a Szegedi Dóm Látogatóközpont a megszokott nyitva tartással, 9-től 17 óráig várja az érdeklődőket.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom jövő vasárnap, október 23-án lesz.

Szegedre érkezik a medjugorje-i „Béke Királynője” vándormonstrancia. A szentségmutatót 2011-ben a Communita Regina della Pace Egyesület adományozta Medjugorjének, végső helye az épülő Örökimádás-kápolna főoltárán lesz. Az emberi imát szimbolizáló monstrancia Szűzanya alakját formázza meg, szíve helyén a legszentebb Oltáriszentséggel. A „Béke Királynője” szeptember végétől hazánkba kerül, október 24-én hozzák Szegedre, a jezsuiták Szent József templomába (Dáni János u. 3.). A szimbolikus műtárgy 4 napig lesz látható a városban; ezidő alatt több alkalommal közös imát tartanak a békéért szentségimádás keretében a templom kápolnájában a következő menetrend szerint:

október 24-én, hétfőn 7 órától 24 óráig,
október 25-én, kedden 0 órától 24 óráig,
október 26-án, szerdán 7 órától 19 óráig,
október 27-én, csütörtökön 7 órától 19 óráig.

Első alkalommal rendeztek október 1-jén családi sakkversenyt a 10 éves jubileumát ünneplő mórakalmi Szent László Katolikus Általános Iskolában. A 108 mérkőzésből álló vetélkedést a gyerekek nyerték, akik 61-47-re győzték le a szülőket.

Október 9-én tartották az ásothalmi Back-kápolna búcsú szentmiséjét, melyet Reusz József celebrált. A liturgiát követően - a kápolna felszentelésének 85. évfordulóján - keresztállítással örökítették meg az eseményt az ünneplők.

Misszió és álmok címmel élménybeszámolót tartott Amaka Caroline Osegbo nigériai missziós nővér és Fodor Réka (Afréka) missziós orvos október 12-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Mint a rendezvényen elhangzott: a segítő szolgálatot teljesítők célja, hogy támogassák a rossz egészségügyi körülmények között, nincstelenségben élő nigériai gyermekeket a tanulásban, mely az egyetlen lehetőség számukra, hogy kiszakadjanak a nyomorból. A nigériai gyermekek tandíjának kifizetésére az Afréka Alapítvány és a Szegedi Dóm Látogatóközpont adománygyűjtést hirdetett. A támogatói összegeket köszönettel várják az Afréka Alapítvány számlaszámlájára: 10101346-27099400-01004002 (IBAN: HU66 SWIFT kód: BUDAHUHB).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.